



Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2023/1



Ordföranden har ordet

Nu är jaktsäsongen slut, så nu börjar nästa roliga säsong, när vi får tid för att dressera och träna våra Bretoner till att bli ännu lydigare och bättre jakthundar och att bli ännu bättre apportörer.

Om Du saknar tränings där Du bor, starta upp en träningsgrupp själv. Det behöver inte vara så avancerat. Det viktiga är att träffas, ha trevligt tillsammans och inspirera varandra.

När vi summerade 2022, var det mycket glädjande att se att vi återigen slog flera rekord. Vi har varit en ständigt växande hundklubb under flera år.

- Totalt 137 st nyregistrerade Bretoner
- 24 st kullar födda i Sverige
- 554 st medlemmar i Bretonklubben

Tack alla funktionärer och medlemmar som ser till att Bretonklubben fungerar så bra, så att vi kan fortsätta att växa! Utan er, skulle vi inte klara oss!

Nyinvalda i Bretonstyrelsen vid årsmöte 11 februari på Långtora blev Anders Dedorsson Ylén, kassör och Maria Hörnlund, suppleant. Vi hälsar er varmt välkomna! Samtidigt passar vi på att rikta ett stort tack till de avgående Jonas Holmgren och Peter Engelbrektsson för de år de suttit med i styrelsen och allt jobb som ni bidragit med!



Vi har även tre nya domarelever: Stefan Hörnlund, Micke Sjölander och Anders Dedorsson Ylén. Det finns stort behov av flera domare inom SKF*), så det är fantastiskt bra att vi kommer få fler domare genom er tre.

Våra Bretoner är en väldigt sund och frisk ras. Men det förekommer enstaka gånger att det upptäcks någon ärftlig defekt/sjukdom. Vi har fått önskan från flera av våra medlemmar att avelskommittén ska hjälpa till att guida lite mer, när det gäller förekomst av ärftliga defekter/sjukdomar. Därför har vi infört en ny Kategori 3 i våra valannonser (mer info i BretonBladet nr 2022-4 eller på breton.se/information från Avelskommittén 2023-01-29). Införandet av Kategori 3, har ifrågasatts av andra medlemmar. De tycker, att Bretonklubben inte alls ska lägga sig i och klassa olika valpar. Vad tycker Du? Vi kommer skicka ut en enkel enkät, där vi frågar efter alla medlemmars åsikt i frågan.

Du har väl inte bommat SKK-Start, vårt nya digitala verktyg för all jaktprovsadministration? All anmälan till jaktprov sker numer via skkstart.se (mer info på breton.se/Jaktprovсанмалан). Utöver ny rutin för anmälan, så är det även helt nya förenklade rutiner för provledare, domare och kassör. Det är Bretonklubben som driver införandet av SKK-Start, som är gemensamt för alla rasklubbar inom SKF*). Förra helgen var Tossåsenprovet först ut med att skarpt testa SKK-Start. Precis som med alla IT-system uppstod det några små buggar under helgen. Men buggarna är lösta och nu fungerar allting som det ska. Ytterligare några förbättringar kommer ske under våren. Jag hoppas att ni kommer vara nöjda med SKK-Start. Om ni har några synpunkter och förslag på förbättringar, hör av er till mig!

*) SKF - Specialklubben för Kontinentala Fågelhundar - Bretonklubbens paraplyorgan där 16 rasklubbar för Kontinentala Fågelhundsraser ingår.

// Anna

Domarelever

Text: Birgitta Rådman

Bretonklubben har för närvarande 3 domarelever vilket känns fantastiskt.

Längesedan klubben hade så många på "G" på samma gång.

Det är Stefan Hörnlund, Michael Sjölander och Anders Dedorsson Ylén.

Stefan hittar ni till vardags i Vilhelmina, Micke i Stockholmsområdet och Anders utanför Arvika.

De har kommit lite olika långt i sina utbildningar men samtliga är taggade att bedöma era hundar.

Många av er känner säkert igen en eller flera av dessa herrar.

Klubben ser fram emot att se dessa som fullfjädrade domare.

PS.

Med tanke på alla duktiga kvinnor i klubben kan man fundera på om ingen kvinna också kan vara intresserad av att påbörja en domarutbildning. Du som funderar på detta, tag kontakt med Erling Vikman eller någon annan i styrelsen så blir du guidad vidare.

DS.



Stefan



Micke



Anders

Årets unghund & Årets Breton kombinerat Lill-Gemons Nebbiolo

Text: Lennart Berglund Foto: Johanna Olofsson

Jag sa till uppfödarna Ulf och Mia Ekbäck att jag önskade mig en rejäl hanhund med svans! Och som de levererade... Nebbiolo (Nolo till vardags) var störst i kullen och utmärkte sig tidigt genom sin förmåga att rymma ur valplådan och sedermera valphägnat.

Inflyttningen hos oss var helt okomplicerad, han knöt direkt an till 3 årige Shaz och tog sin plats i flocken. Utmärkande egenskap var hans lugn. När plåtar och grytor med stort skrammel ramlade från diskbänken lyfte han på sin höjd på huvudet. Vardagsrutinerna kring dörren ut och in, maten och bilen fattade han galant. Barnbarnen fick busa och klä ut honom utan knot, han hängde på när de hade någonting på gång. Han växte och växte ganska snabbt ur "standardkostymen" för breton. Lite synd för honom eftersom vi på grund av hans storlek fått tacka nej till ett par avelsfrågningar.

En fin egenskap är att han inte störs av andra hundar och inte heller på något sätt verkar störa andra hundar. Han verkar utstråla lugn helt enkelt. Skogsturerna uppskattade han tidigt men på ett något flegmatiskt sätt och den allt kraftigare kroppen gick liksom på sparlåga. Uppvaknande kom på vårvintern 2022 då han efter de första kontakterna med ripa började lägga i lite högre växlar. Söket blev allt aktivare och det som glädde mest var

hans fina reviering och då både i förhållande till vind och terräng och till mig som förare. Han kom alltid där jag ville och förväntade mig att han skulle dyka upp.

Jag hade satt upp tre mål för 2022 och det var att han skulle bli årets unghund, årets breton kombinerat och att vi skulle ta oss till Norsk Derby. Vi klarade alla tre målen även om Norsk Derby inte blev någon framgång.

Nolo har presterat på alla underlag men det är i skogen jag tycker mig se hans största potential. Det passar mig utmärkt eftersom det är där vi jagar mest. Vi har satt upp nya mål och ett av dem är att vi ska ta oss till Breton-SM som till hösten går på skog, vårt favoritunderlag. Nolos mormors bror Lill-Gemons Mac-Nevis, salig i åminnelse, är regerande bretonmästare på skog och vi ska göra allt vi kan för att försvara titeln.

Vi förväntar oss hård konkurrens på SM och då inte minst av hans bror, den vackra och duktiga Lill-Gemons Nemo, som han delar utmärkelsen "Årets unghund" med.

De bröderna är inte att leka med...



Årets unghund - Lill-Gemons Nemo

Text o foto: Michael Sjölander

För första gången tilldelades två kullsyskon pris för årets unghundar. Jag, Michael Sjölander är den lycklige ägaren till Nemo som är en av dessa hundar. Det här med årets unghund har alltid varit ett stort mål för mig. Det började redan 2009 då min första breton Klimp blev årets unghund. Det blev starten på ett stort engagemang inom jakt, träning och tävling.

När min första breton Klimp började bli till åren så provade jag på att tävla och träna med både irländska och engelska settrar men jag återvände till bretonvärlden där jag verkligen känner mig hemma. Så sagt och gjort så skaffade jag min andra breton Bella år 2019 som jag givetvis ville föra fram till årets unghund. Det blev en hård kamp och tyvärr föll jag och Bella på målsnöret då Lennart Berglund fick ett HP för sin hund som väl-förtjänt vann.

2021 skaffade jag min tredje breton, Nemo. Valet föll på Ulf och Anna-Maria Ekbäcks kennel Lill-Gemons som jag hade äran att få ta en valp från. Det blev starten på en lång kamp kullsyskon emellan. Även denna gång visade det sig att Lennart Berglund skulle bli en stark konkurrent tillsammans med kullsyskonet Nebbiolo.

Resan med Nemo började lite trögt då han var väldigt ung och hade lite otur med att hitta fåglarna, vilket också har förföljt oss lite. Det kan vara frustrerande att gå prov där hunden gör allt rätt men inte hittar fågel. Efter en tung start i Klimpfjäll lyckades Nemo äntligen hitta fågel och tog sin första etta på fjäll. Jag blev då överlycklig eftersom reglerna för årets unghund är skrivna på så sätt att man får tillgodoräkna sig poäng på två underlag.

Efter Klimpfjäll startade säsongen för fältprov. Då var det dags att lägga i en extra växel för att kunna vara med och konkurrera om årets unghund på riktigt. Lennart och Nebbiolo låg vid det här laget några ettor före mig och Nemo. Vi lyckades bra i Alingsås och fick med oss ett förstapris därifrån.

Inför provet på Långtora var jag bortrest och överlät starten med Nemo till min särbo Mia Wahlström. Det var första gången någonsin som hon startade en fågelhund på jaktprov, men hon har lång erfarenhet av hundträning inom dressyr och militär. Att hon och Nemo lyckades ta ett förstapris den helgen är den prestationen jag är mest stolt över då både hund och förare gjorde ett kanonjobb. Det säger även mycket om Nemos poten-

tial att han kan prestera på topp med olika förare. Det är en mycket lättförd och samarbetsvillig hund så här långt. Hoppas att det håller i sig, men man kan aldrig veta med hundar.



I hemmamiljö är Nemo en väldigt familjevänlig hund med mycket energi och glädje. Han fungerar bra ihop med andra hundar och tycker om barn. Han är otroligt kelig och gillar att vara nära samtidigt som han kan vara ett riktigt energiknippe.

När det var dags för säsongens sista tävling i Vedevåg krävdes ett förstapris för att gå ikapp Nebbiolo i kampen om årets unghund. Första dagen blev som flera gånger tidigare under säsongen, EFF. Inför dag två var pressen därför ännu större, det var nu eller aldrig. Markerna i Vedevåg har inte lika stora öppna ytor som andra provställen, utan mer buskage osv. Denna helg passade det mig och Nemo perfekt. Vi fick visa upp vårt fina samarbete som sista dagen resulterade i ett förstapris. Vi var äntligen ikapp efter en lång och hård kamp kullsyskon emellan.

Jag är oerhört stolt över att jag och Lennart och våra hundar får dela på ett så fint pris som årets unghund.

Årets hund - Lill-Gemons Liva

Text o foto: Ulf Graipe

Lill-Gemons Liva ställde upp på 3 provdagar under vårvintern 2022. Hennes finaste resultat blev i Lofsdalen under mars månad där hon presterade mycket bra. Den dagen hade hon 3 fågeltagningar varav 2 med resning. Söket var utmärkt och hon anpassade formatet från stor öppen fjällterräng till mer tätare vegetation med mycket bra reviering, fart och stil. Liva fick 1 EKL med HP för den prestationen.

Jag gjorde några riktiga glädjevrål när jag åkte ned från fjället den dagen.

Liva blev årets unghund 2019 för att sedan utvecklas till årets Breton i Sverige 2022. 2022 blev hon även Svensk Jaktchampion.

LillGemons Liva är sammantaget en mycket arbetsvillig hund med en utmärkt följsamhet, mycket bra reviering, bra ståndanlag och stor förmåga att hitta fågel. Detta gör henne till mycket bra Jakthund.

Hennes personlighet är mjuk, livlig och vill vara till lags för sin husse. Under 2023 har vi tänkt para Liva och därmed spara en valp. Det ska verkligen bli kul att börja om med en ny individ.



Tossåsens jaktprov, mars 2023

Text o foto: Pernilla Bonde

Efter en trevlig kväll med pytt i panna på Storsjö Fiskecamp med nya trevliga bekantskaper för både Frost och mig som ganska nya i Bretonklubben bar det av ut på fjället på morgonen dagen därpå.

Vi skulle ställa upp i unghundsklassen och var spända av förväntan. Vi började i skogsterräng med ymnigt snöfall och sedan vidare upp på fjället och möttes av hård vind men underbart vackra fjällvyer.

Med div. småpratande längs vägen öppnades nya bekantskaper. Frost och jag lärde oss mycket av att se på de mer erfarna ekipagen.

I det andra släppet stötte både matte och Frost upp ripor! I detta släpp fick ingen av oss några stil-poäng! Däremot fick Frost beröm för sitt fina sök och vi fick beröm för vår fina kontakt.

När alla släppt sina hundar två gånger fikade vi på en fjällsluttning. Solen sken och tankar om att livet är fantastiskt svepte förbi. Sen var det dags att fortsätta.

I det fjärde släppet sökte Frost av terrängen på ett fint sätt. Plötsligt fick han vittring och gick mot vinden, han saktade ner i fart och stannade och jag och domare Graipe skyndade oss upp på åsen.

Riporna lättade, Frost gick nog ett steg för nära men det var en klart jaktbar situation enligt domaren som avlossade ett skott. Jag blåste allt jag hade i pipan och Frost stannade.

Vi fick sedan möjlighet att öva en apport som inte var perfekt men Frost tog ripan, gick mot mig men släppte den några meter ifrån mig.

Vi var i alla fall väldigt lyckliga båda två över att ha fått en så fin fågelsituation som vi lärde oss mycket av och blev så glada när vi sedan fick ett andra pris.

Upprymda och trötta skidade vi alla hem.

Hälsningar

Pernilla



Foto från nätet

Temaserie Pälsvård: Del 1 - Tassar

Text o foto: Eva Olausson

Första delen i en serie om Pälsvård. I detta nr behandlas tassarna. I kommande nr behandlas

- "Vintermössan" Huvud.
- Öron.
- Fanor och byxor.
- Svans.
- Kastrerad hunds päls & Bad.

Breton har normalt sett en lättskött päls, med rätt kvalitet stöter pälsen bort smuts och de torkar lätt. Nu föds det ju individer med en lite mer krävande päls som behöver lite mer skötsel. Jag kommer skriva om pälsvård som kan täcka in alla varianter.

Vardagskötseln är nästan obefintlig för de med lite kortare päls.

Alla behöver en översyn av tassarna med jämna mellanrum. Man kollar om det blivit friktionstovor mellan tårna och även under. De skall naturligtvis tas bort.

Att klippa och snygga till tassarna har flera fördelar. Är det vinter fastnar inte snön mellan tårna lika lätt med kortklippt päls (det kommer fastna på de korta stråna men den blir lättare att få bort) som den tass med stora tussar mellan tårna.

Under resten av året slipper man att tassarna drar med sig sand och annan smuts in.

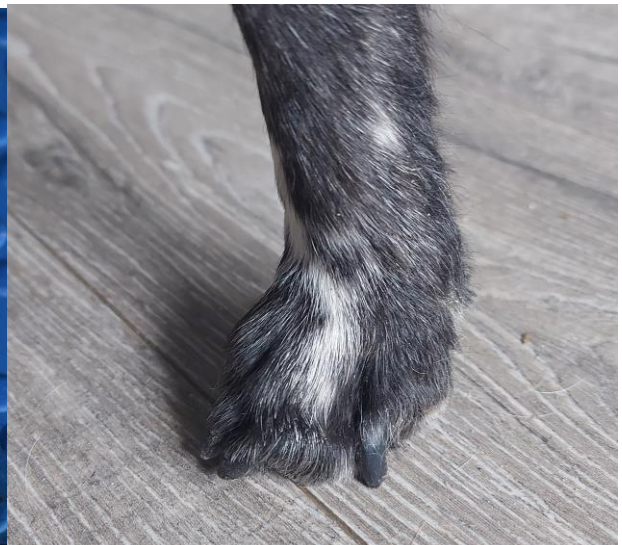
Den riktigt gamla hunden kan få bättre fäste på hala golv om den slipper sina filtofflor.

Hur gör man då?

Redskap: En mjuk karda, en enkel effilersax d.v.s saxen har bara tänder på ena sidan samt en liten rak sax.

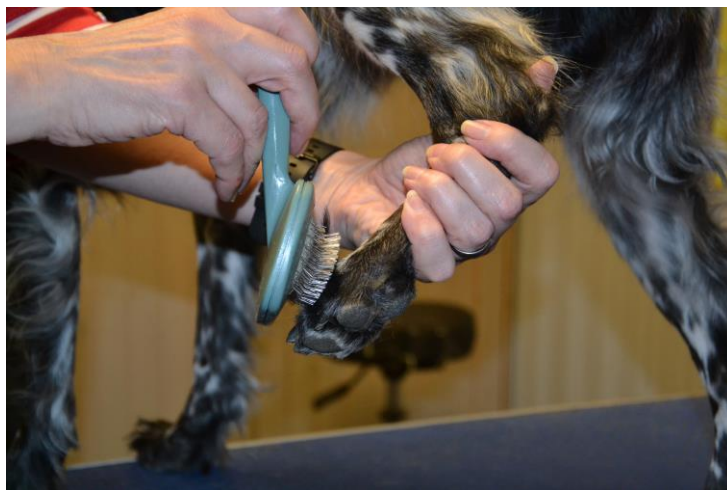


Tass före klippning



Tass efter klippning

Borsta upp pälsen som växer mellan Tårna.

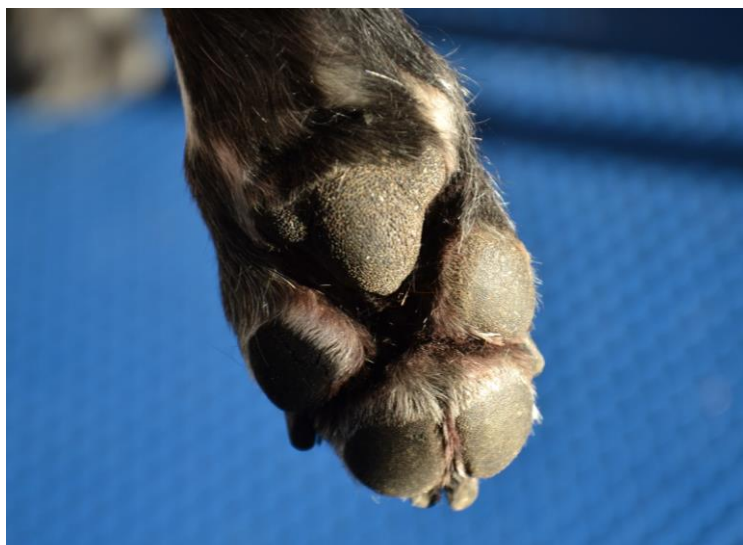


Håll tassens i handen och klipp längs med tårna. Borsta upp igen för att få med så mycket som möjligt.



På undersidan kan de vara kittliga så här kan man använda en så kallad tass-sax med rundad topp för att undvika att sticka till vid ryck.

Obs! När man klipper en tass skall man hålla i den själv och inte ha någon medhjälpare. Håller man själv känner du när minsta lilla ryck kommer och kan då undvika felklipp.



En del upplever att pälsen växer mer efter klippning så är du nöjd med hur din hund fungerar behöver man inte göra någonting.

Om man planerar att ställa ut för att få en exteriörbedömning kan man inte klippa ur för hårt, det får tårna att se ut att spreta.

Lycka till!

Eva Olausson, certifierad hundfrisör

Träning med Jämtland-Härjedalen

Text: Birgitta Rådman

Under februari-mars har Breton klubben Jämtland-Härjedalen tränat i Dillehallen utanför Österund.

Hittills har 4 av 5 aktiviteter klarats av.

Vi har haft olika tema på de olika tillfällena.

Första gången var Anna Fors-Ward och instruerade oss i hur man tränar in "Sitt" när något "flax" lättar.



Anna Fors-Ward

Vid andra tillfället tränade vi vidare på vad Anna lärt oss.

Tredje gången pratade Frida Lundin från Åre Hundrehab om hur man masserar sin hund och gick runt och hjälpte var och en när vi tränade på våra egna hundar.



Frida Lundin

Massage är något som flera känt sig tveksamma att prova då man varit rädd att göra fel. Frida guidade oss på ett föredömligt sätt så jag är alldeles övertygad om att deltagande bretoner kommer kunna njuta av nyttig mjukgörande massage framöver.

Fjärde tillfället gick Anders Hennerfors igenom vad som gäller vid jaktprov och Mats Ågren pratade om viltspår och hur ett viltspårprov går till.



Anders Hennerfors

Behöver man vara tveksam att vara med på ett jaktprov när man inte vet så mycket? Absolut inte, domare och övriga deltagare hjälper och stöttar den som är ny, var Anders raka svar.



Mats Ågren

Mats förklarade i stort hur ett viltspår går till. Han anser att våra bretoner absolut skulle passa för detta. Nyttig och rolig träning som även är bra för jaktetiken.

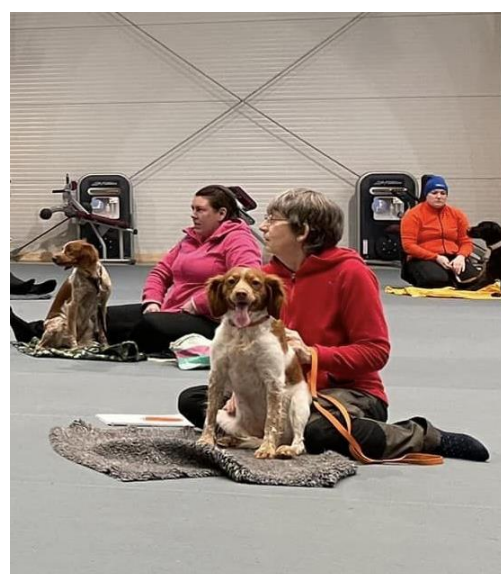
Kommande träningstillfälle kommer vi att träna på apportering. Ett synnerligen aktuellt ämne.

Alla träningstillfällena har varit välbesökta. På första tillfället var vi så många att Anna Fors-Ward fick dela upp oss i grupper.

Träningsserien har varit mycket uppskattad och man frågar redan efter fler träningstillfällen.

Snart blir det enklare att hålla till utomhus och då blir ju annan typ av träning möjlig. Bland annat viltspår i fält var flera intresserade av, så vem vet kanske nästa viltspårchampionat kommer från Jämtland Härjedalen

Stort tack till alla.
Vi ses på nya "upptåg" framöver.



Man blir klokare med åren

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Har just varit ute med mina två bretonhundar, Origo och Speedo. Även Acke, grabbens norrbottensspets som bor hos oss numer beroende på en allergi i hans familj, har varit med på vår lilla träningsrunda. Ett riktigt skitväder har vi drabbats av. Nollgradigt och underkylt regn med en del blåst också. Till och med hundarna verkar tycka att det var skönt att komma in i stugvärmen. Efter att ha blivit avtorkade med frottéhanddukar gosar de behagligt till sig på varsin bädd inne i köket, de ser verkligen ut att njuta i stunden. Själv lät jag kroppen lösa sig i en värmande dusch. Insvept i min mysiga frottémorgonrock kröp jag sedan upp i soffan i vardagsrummet. Plötsligt börjar mina tankar flyga omkring och en massa minnen om strapatsrika jaktfärder med riktigt skitväder dyker upp i mitt minne.

Ett särskilt minne som dyker upp i mitt huvud är från långt tillbaka i tiden. Min mycket gode vän och jaktkamrat Bosse Östling och jag hade beslutat oss för att göra en lite längre jakttur med tre övernattningar i tält. Vid tillfället var vi i tjugofemårsåldern och jag var ägare av min första vorstehund, Bissan, en strävårig tik som var inne på sin tredje säsong som jaktkompis och vilken vi skulle jaga med.

Vi hade enats om att ta turen upp till Kibblefjället för att jaga ripa, ett lågfjällmassiv några mil norr om Malmberget, samhället vi båda bodde i vid tidpunkten.

Färden startade i Bosses gamla Volvo Pv. Det bar iväg genom Koskulsulle och längs Lombolovägen och några mil upp mot fjället Linoive. En fruktansvärt dålig grusväg väntade oss. På de flesta ställen bestod den endast av två hjulspår med en gräsränd i mitten. Att någon överhuvudtaget hade ett underhållsansvar för vägen insåg vi bara var en chimär.

Norr om Linoive tog plötsligt vägen slut i en vändplan. Det var dags för oss att ta till apostlahästarna och fortsätta mot det hägrande målet.

En hel del packning var vi tvungna att bära på. Förutom liggunderlag, sovsäckar, vapen och ammunition hade vi med oss en hel del proviant, mestadels bestående av konservburkar som var det som erbjöds på den tiden. Dessutom skulle ju ett tvåmanstält och hundfoder med på färden.

Efter några kilometers marsch kom vi fram till Linaälven som måste passeras innan den fortsatta färden upp mot det hägrande Kibbles böljande

höjder. Vadstället som vi visste var det fanns, enligt kartan, var ganska lätt att hitta. Vattnet var heller inte djupare än att stövlarna klarade vattendjupet bara man tog det försiktigt. Bissan fick förmånen att färdas över älven på mina axlar. Allt för att slippa blöta ner henne så här i början av resan.

På vägen upp mot kalfjället slet vi ganska hårt. Man förbannade alla konserver som skulle med upp på fjället. När man tänker på dagens vakumpackade goda mat kan man knappt förstå varför man bar med sig köttsoppa i burk, Bullens pilsnerkorv, corned beef, falukorv i ring och två liter rödsprit till rödspritröken.

Genomsveptiga med värkande muskler kommer vi slutligen fram till den på kartan förutbestämda tältplatsen. Helt rätt val enades vi om. En liten dalgång väl skyddad mot hård vind. Vatten rann klart och vackert i en mindre jock i botten av dalen. Vi slog läger på en liten plåt bara ett tjugotal meter från jocken.

Det blev inte mycket jakt återstående delen av dagen. Den mesta tiden gick åt till att fixa till baslägret och att utforska omgivningen. Vi befann oss ju ovanför trädgränsen men hittade områden med ripris och enbärsbuskar, det kändes som en skattkammare, nu skulle vi kunna göra eld.

Natten blev riktigt behaglig. När vi vaknade var det till en strålande vacker höstdagsmorgon, kallt visserligen men vi visste att den bleka höstsolen skulle värma oss något under dagen. Jakt hela dagen på de av höstfärger sprakande fjällsidorna gjorde att vi njöt i fulla drag. Några fina ripkullar förgyllde också tillvaron. Dessutom fick vi uppleva Bissan i sitt esse. Fasta stånd, resning på kommando och spontana stopp gjorde att en husses hjärta inte bara smalt, det höll dessutom på att spricka av stolthet över denna underbara tids förvandling från en hund som gärna gick efter men som nu visade en helt annan mentalitet. Att vi dessutom hade ett antal ripor i våra ryggsäckar gjorde ju inte dagen sämre.

Utan att vi hade en tanke på det hade vi lagt ett stort antal kilometer mellan oss och baslägret. Vid en kortare rast där vi satt på några stora flata stenblock konstaterade vi båda att temperaturen sjönk drastiskt och att vinden tilltog i styrka. "Hem" till tältet snabbt blev beslutet när vi såg en mörk blågrå molnvägg komma rusande mot oss.

Vi hade fortfarande långt kvar till baslägret när ovädret brakade loss över oss. Snöblandat regn, iskalla vindar och allt vi hade i klädväg var genomblött på bara några minuter. Till och med Bissan krummade med ryggen i den isande vinden trots att jag hade satt på hennes täcke som ju skulle hålla henne varm.

Till slut nådde vi tältet. Att göra eld fanns inte ens i fantasin. Genomblöta och huttrande av kyla kröp vi in i det iskalla tältet. Med hjälp av de medhavda spritköken lyckades vi i alla fall få lite värme i tältet och fick dessutom i oss lite varm köttsoppa i magen.

Allt var blött och kallt men sovsäckarna gav faktiskt ändå lite värme, trots att även de blev blöta beroende på att vi inte klädde av oss utan kröp ner i säckarna med de blöta underkläder vi hade på oss. Bissan fick krypa ner i min sovsäck och det gynnade faktiskt oss båda.

Efter en natt som var något helt annat än den vi upplevt dygnet innan vaknade jag till att jag tyckte att temperaturen i tältet var helt ok. Bosse vaknade också och vi konstaterade båda att det måste ha blivit varmare ute. Konstigt ändå att det är så pass mörkt inne i tälten påpekade Bosse. Han drog sig mot utgången av tältet och drog upp dragkedjan till tältöppningen. Det fullständigt rasade in mängder med blöt snö. Vinden var fortfarande utanför tältet och ett lager av cirka en decimeter tjock klibbig blöt snö, täckte inte bara marken utanför, utan även vårt tält.

Beslutet att avbryta jaktturen och bege oss hemåt blev väldigt lätt att fatta.

När vi efter en hel del, som vi tyckte tuffa strapatser äntligen kommer fram till vadstället över Linaälven, var det en helt annan typ älv som mötte oss nu. Vadarstövlar var vad vi hade behövt för att kunna ta oss torrskodda över det strida vattendraget. Det fanns bara en sak att göra, av med stövlar, byxor och vada barbent över det kalla strida vattnet.

Att bära Bissan på axlarna över vattnet var inte att tänka på. Stövlar, vapen och all annan utrustning surrat ovanpå ryggsäcken gjorde det omöjligt. Lösningen blev att låta Bissan simma över älven men med kopplet surrat runt bröstet på henne så att inte det strömmande vattnet skulle dra iväg med henne. Alternativet att bära hunden i famnen föll på att det då blev allt för svårt att då själv hålla balansen i det strömmande vattnet.

Väl över på andra sidan av älven gällde det att snabbt få på oss de blöta men trots allt något värmande kläderna. Dessutom gällde det att så fort som möjligt ta oss till bilen.

Måste nog erkänna att Peter-Niklas inte var särskilt ståtlig vid tillfället. Kan ändå konstatera att man inte bara blir klokare med åren, man blir dessutom avsevärt mycket bekvämare av sig också. Man undviker absolut äventyr av dylikt slag.

Skitjakt på Er go vänner

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson



SBnK´s återstående Jaktprov våren 2023

Datum	Ort	Typ	Antal dagar	Antal Partier/dag	Provledare/ Ansvarig	Domare
15-16 april	Lofsdalen (+ träning)	Fjäll	2	2	Isabelle Bergqvist, Anna Norén	Anders Hennerfors Anders Håkansson
15-16 april	Dundret	Fjäll	2	1	vakant/ Emilia Gustavsson	vakant
22-23 april	Abisko	Fjäll	2	1	Stina Sarri/ Emilia Gustavsson	Lars Göran Tano
28-30 april	Klimpfjäll	Fjäll	2	2	Maria Hörnlund, Annacarin Wikman	Ulf Rickardsson Erling Vikman Paul Lundblad Anders Hennerfors

Med reservation för ändringar

Alla SKF´s jaktprov är öppna för oss med Bretoner.

Datum för SKF-proven finns på <http://www.skf-specialklubb.se/kalendarium>

Bretonträff och jaktdressyrkurs

Traditionsenligt anordnar Norrbotten Södra en bretonträff i Boden (Grangärda) lördag den 3/6 och söndag den 4/6 2023. I samband med träffen genomför vi också en jaktdressyrkurs under ledning av den mycket kunniga och uppskattade instruktören Saila Suorsa.

Detaljer angående anmälan, program, avgifter, exakta tider, boende mm. kommer att publiceras på bretonklubbens hemsida någon gång i början av maj.

Planera in denna helg för en träff i Boden. Av erfarenhet vet jag att det brukar bli en både trevlig och givande träff.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud Norrbotten Södra.



Regler för regionsbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter?

Bretonklubben ger bidrag till regionsaktiviteter.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska utgå.

- Regionerna har rätt till att få 3 000 kr/region och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte



Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

OBS ! Vill du ha ditt BretonBlad i mailen?

Bretonbladet har hittills skickats som papperstidning till samtliga fullbetalande medlemmar. I den tidigare utsända enkäten har en del av klubbens medlemmar uttryckt att man vill få BretonBladet digitalt. Och naturligtvis vill vi tillgodose era önskemål.

Ni som i fortsättningen vill ha Bladet digitalt (i stället för papperstidning) meddela ert önskemål till Bretonbladet@breton.se eller meddela medlem@skk.se och ange att ni vill ha BretonBladet i mailen.

Ni som väljer digital variant måste vara extra noga med att vi har rätt mailadress till er.

// Redaktören

Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med ett bidrag i Bladet är:
2023-06-05, 2023-09-11, 2023-12-05

Inga bidrag är för små eller för stora. Hittills har inga bidrag blivit nekade publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dråplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.



BretonBladet
Nr 2023-2

?

Vad vill ni se i nästa
Blad ?

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2023

Huvudmedlem: 385:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.



BOZITA ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

